

Busreis OTMV Texel naar Duitsland.

Donderdag 24 maart was het dan zo ver. In samenwerking met Anne-Marie Meier van Trekkerskieken.nl had de afdeling Texel van de OTMV een reis georganiseerd naar Duitsland.

's Morgens heel vroeg op. De wekker ging om kwart voor 5 af om op tijd bij de eerste boot naar Den Helder te zijn. Het was alle deelnemers gelukt om op tijd te zijn. In het verleden is dit wel eens anders geweest.

In Den Helder stond Anne-Marie al klaar met de bus. We gingen met 3 personenbusjes omdat we geen touringcar vol kregen. De reis werd, na de indeling van de busjes te hebben bepaald, aangevangen. In Muiden pikten we Gerard en Sander op. Vlak bij de grens even stopten we voor een koffiestop. Alsof het zo moest zijn stond er een Claas trekker op het parkeerterrein. Achter uit de bus van Anne-Marie kwam zo'n beetje de gehele inventaris van een gemiddelde bedrijfskantine. Korte tijd later werd de reis naar Harsewinkel voortgezet. Rond het middaguur kwamen we daar aan.

We werden ontvangen door een medewerker van Claas. Hij hield een korte presentatie in een filmzaal van het hoofdgebouw. Speciaal voor diegene die de Duitse taal niet al te goed onder de knie hebben was de man van Anne-Marie, Dick, vanuit Wilp naar Harsewinkel gereden om de technische details te vertalen. Claas blijkt een van de grootste familiebedrijven ter wereld te zijn. Voor ons zijn ze vooral bekend door de maaidorsers en andere landbouwwerktuigen, maar ze zijn ook groot in de vliegtuig- en auto-industrie als ook de rijstteelt.

Vervolgens werd er gelunched in de bedrijfskantine. Na het eten volgde een rondleiding door de fabriek. We kwamen door in totaal 12 Ha van de 40 Ha hallen. Een gigantisch complex. Wat opviel is dat de werknemers zelf hun eigen werkplek schoon houden. Ook hebben ze voor hun deel van de arbeid een vastgestelde tijd, als men binnen die tijd hun werk af hebben

kunnen ze even relaxen. Wat je dus ook veel ziet, mensen bij koffiecorners. Ook controleren de werknemers elkaar daar ze als groep verantwoordelijk zijn voor het werk. Indrukwekkend is ook metaalvoorbereiding ruimte. Wat zou dit makkelijk zijn in je eigen schuur. In plaats van uren lang schuren, ontvetten etc. de boel onder dompelen en klaar is kees. Na een stevige wandeling door de fabriek werd nog een bezoek gebracht aan de ontvangsthallen waar diverse machines tentoongesteld staan. Maaidorsers met een maaibord van 12 meter, trekkers tot 524pk etc.. ook is hier nog een historische ruimte waar enige oude machines staan. De bekende getrokken combine, 2 Bautz trekkertjes, een oude Renault PE en een voor mij onbekende MB-trac achtige Claas trekker.

Na dit bezoek werd de reis weer voortgezet richting ons hotel in Siegen. In no time was de bus bestuurd door Piet de andere 2 busjes al kwijt. Ook de meegebrachte walkietalkies brachten geen uitkomst. Gelukkig was er een tom-tom aan boord, dus twee uur later werd de gehele groep weer herenigd wat emotionele taferelen teweeg bracht.

's Avonds werd er afgesloten met een drankje in de bar van het hotel. Enige personen gingen Siegen nog even in om een lokale Kneipe te bezoeken. De tocht richting centrum was aanmerkelijk moeilijker dan de terugweg, dit was te wijten is aan de steile klim.

Vrijdag 25 maart begon wederom vroeg met een heerlijk ontbijt. Na dat iedereen zijn eten op had werd de reis voortgezet dieper de Heimat in. We besloten om zonder stop naar het museum te rijden. Voordat we het terrein op gingen namen we eerst nog even een bakkie, welke Anne-Marie 's ochtends heel vroeg al had gezet op haar kamer.

Op het museumterrein aangekomen werd duidelijk dat het ontzettend rustig was. Heel weinig bezoekers, dus ideaal voor ons.

Na het meegebrachte bakkie genuttigd te hebben kon iedereen zijn eigen weg gaan. We spraken af dat diegene die dat wilde tussen de middag zouden verzamelen om de lunch te nuttigen. Het was tekenend voor de sfeer in de groep dat iedereen op het afgesproken tijdstip bij het restaurant aanwezig was.

Het museum is grofweg in 2 gebouwen opgesplitst en buiten staat ook nog van alles. Op het dak van de gebouwen staan diverse vliegtuigen opgesteld op verschillende hoogtes.

Van een Junkers uit de 2^e wereldoorlog tot aan de Concorde. Ook de Russische tegenhanger van dit toestel is aanwezig. Grappig is dat de grove techniek van het Oostblok ook in deze supersonische toestellen te zien is.

In de gebouwen zelf is een afspiegeling van alles wat maar enigszins met techniek te maken heeft te zien. Van formule 1 wagen tot aan Goggomobil. Trekkers, motoren, oorlogstuig, vliegtuigen, fietsen, brommers, speedbootjes, treinen, vrachtwagens en personenauto's, alles is vertegenwoordigd. Teveel om op te noemen en om in 1 dag te bekijken. Voor je het weet is de dag om.

Na dit bezoek had Annemarie een lokaal restaurant uitgezocht om het avondeten te gebruiken. Ze had vooraf gezegd dat de tesselaars grote eters zijn. De eigenaresse had dit goed in haar oren geknoopt en diende alles op in grote schalen. Wie niet genoeg heeft gehad heeft dit aan zichzelf te danken. Voldaan werd de terugreis naar Siegen begonnen. Een groepje diehards vond nog aanleiding om een afzakkertje te scoren in de plaatselijke kroeg. Moe maar voldaan zocht een ieder zijn bed op.

Zaterdag 26 maart begon weer vroeg met het heerlijke ontbijt. Als afsluiter was een bezoek aan de Pauenhof gepland. Na wederom een voorspoedige reis kwamen we bij deze verzamelaar aan. We werden ontvangen door de eigenaar die ons in zijn beste Nederlands te woord stond. Hier en daar getolkt door Annemarie. Ook hier kon iedereen weer zijn eigen gang gaan. In een 7 tal hallen, voormalig varkensstallen, is een enorme collectie trekkers, combines en werktuigen opgesteld. Elk zichzelf respecterend merk is hier vertegenwoordigd. Vooral Duitse trekkers maar ook bijvoorbeeld een Nederlandse GeDe. Verwacht hier geen showroom kwaliteit. Menig trekker stond op platte banden. Blikwerk in alle variaties en rommeltjes die op trekkers ligt. Zwaluwen zijn hier ook aanwezig om een en ander te bestoken. Ook komt door kieren onder het dak rommel van de vele berken naar binnen. Toch is ook dit een alleszins aan te raden adres.

Als afsluiter werd er een schnitzel maaltijd verzorgd. Lappen vlees zo groot als een deurmat, met diverse variaties aan sauzen.

Hierna werd de terugreis aangevangen. In Muiden werden Gerard en Sander uit de auto gezet. Niet omdat ze zich misdroegen maar omdat hier hun auto geparkeerd stond. In een plaatselijk café werden we nog getrakteerd op een broodje en een kop soep. Er volgde een emotioneel afscheid van Annemarie, zij werd bedankt voor alle goede zorgen. Menigeen maakte nog een afspraak voor een tegenbezoek. Vervolgens zette we de reis voort naar Den Helder. Hier ging Annemarie dan toch echt niet verder mee. Al denk ik dat sommige dit eigenlijk wel gewild hadden, maar ja ook Dick zat al met smart op haar te wachten.

Op de boot nam iedereen afscheid van elkaar. Het is al met al een zeer geslaagd reisje geweest, waarvoor we toch 1600 km hebben gereden.

Daar dit verslag wat langer op zich heeft laten wachten zijn Dick en Annemarie al op Texel geweest. Ze brachten o.a. een bezoek aan de familie Barhorst, de Slufter en op zondag hebben we onder het genot van een knoepert een rondleiding gehad op ijsboerderij Labora van Piet en Anneke Rodenburg. We hebben de melkrobot in werking gezien. Verder hebben we in de ijsmakerij te zien gekregen wat er allemaal bij komt kijken om ijs te maken.

Annemarie, Dick en Esther langs deze weg nogmaals hartelijk dank voor de perfecte organisatie. Wij van Texel zullen zeker aanraden om met jullie in zee te gaan als men ons om advies vraagt.

Namens de deelnemers,

Pieter-Jan Kampstra